

РЕШЕНИЕ

№ 4231

гр. Варна, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

при участието на секретаря Цветелина Пл. И.а
като разгледа докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20233110106089 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от „ППК „Й.Й.“, ЕИК 834074015, със седалище и адрес на управление: село Изворово, община Генерал Тошево, област Добрич **срещу „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ АД, ЕИК 202630576, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Лоза“ № 16, ет. 5, ап. 21 осъдителен иск с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. I ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ**, за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата **14 000 лева**, представляваща остатък от дължима цена за доставени стоки/ **царевица, реколта 2021 година/ по издадена фактура № 1000000026/25.01.2022г.**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът основава исковата си претенция на следните фактически твърдения: по силата на сключения на 25.01.2022 година между страните Договор за продажба на царевица, реколта 2021 година, дружеството ищец, в качеството му на доставчик е доставило на ответника 51.340 тона царевица на цена 430 лева/тон, на обща стойност 22 076.20 лева. За извършената доставка е издадена фактура № № 1000000026/25.01.2022г., по които е извършено частично плащане в общ размер на 06.06.2022г.; 15.07.2022 г.; 11.08.2022г. и 03.01.2023г. Неплатеното задължение към настоящия момент възлиза на 14 076.20 лева. Въпреки приемането на стоката и изправността на ищеца, до настоящия момент ответникът – купувач не е изпълнил оставащото непогасено задължение за плащане на дължимата цена на доставената стока. Задължението е изпълнимо, като за ищеца е налице правен интерес от получаване на реално изпълнение. Върху просрочената главница ответникът дължи и обезщетение за от датата на исковата молба. Ето защо обективира искане за осъждане на ответника да изпълни реално задължението си.

В отговор на исковата молба, депозиран в рамките на срока по чл. 131 ГПК, ответникът оспорва по основание и размер заявените претенция. Не въвежда конкретни възражения за недължимост на сумата.

В о.с.з. ищецът, чрез процесуален представител поддържа заявеното с исковата молба становище. Ответникът не изпраща представител.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

Представена е фактура № 1000000026/25.01.2022 г., издадена от ППК Й.Й. – доставчик, с получател Пол Аграр Кампани АД и посочено основание – Царевица, собствено производство, реколта 2021г., количество 51.3400 т., цена 430 на тон, данъчна основа 22 076.20 лв. Основанието за неначисляване на ДДС е по чл. 163а, ал.2 ЗДДС.

На л.11-19 от делото са приложени извлечения по банкова сметка на Кооперация ППК Й.Й. в Банка ДСК, от които се установяват извършени частични плащания по фактура № 1000000026/25.01.2022 г. възлизащи общо на 8076.20 лева.

В хода на делото са ангажирани специални знания посредством проведената ССЧЕ, заключението на вещото лице по която установява следното: По счетоводни данни на ищеца има издадена фактура № 1000000026/25.01.2022г. с основание „Царевица - собствено производство - реколта 2021г., количество 51.3400 т., цена 430 на тон. ДО на фактурата е 22 076.20 лв. Фактурата е включена в дневника за продажбите по ЗДДС. Фактурата е осчетоводена от ищеца ППК „Й.Й.". Фактурата е включена в Дневника за продажбите по ЗДДС за данъчен период м.02.2022г. на ред 1. Фактурата не е включена в дневниците за покупки на фирма „Пол Аграр Кампани " АД за периода м. 01/2022 - м. 10/2023г. В дневника за покупките за отчетен период м.01/2022г. е включен протокол № 1014000788 от 25.01.2022г. с контрагент ППК „Й.Й." с данъчна основа 22076.20 лв. и ДДС 4415.24лв. По данни от аналитичен регистър на сметка 411, с контрагент 3 „Пол Аграр Кампани " АД има частично плащане по банка на фактура № 1000000026/ 25.01.2022г. по банковата сметка на ищеца с IBAN: ****. Плащанията са на: 06.06.2022г. - 2 076.20 лв., с основание „ф 26 частично". Наредител: „Пол Аграр Кампани " АД от сметка ****; 15.07.2022г. - 2 000 лв., с основание „ф 26 частично". Наредител: „Пол Аграр Кампани " АД от сметка ****; 11.08.2022г. - 2 000 лв., с основание „ф 26 частично". Наредител: „Пол Аграр Кампани " АД от сметка ****; 03.01.2023г. - 2 000 лв., с основание „ф 26 частично Пол Аграр Кампани". Наредител: „Пол Аграр Трейд" ЕООД от сметка ****. Общият размер на плащанията е 8 076.20 лв., от които: 6 076.20 лв. платени от „Пол Аграр Кампани " АД; 2 000.00 лв. от трето лице „Пол Аграр Трейд" ЕООД. Остатъчното задължение по фактура № 1000000026/25.01.2022г. е 14 000 лв.

При така установените факти съдът прави следните **правни изводи**:

Настоящата инстанция приема, че е сезирана с осъдителен иск с правно основание чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. I ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ. Същият е процесуално допустим. По предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже качеството си на кредитор и да установи вземането си по основание и размер.

От представената по делото фактура № 1000000026/25.01.2022г. се установява, че страните са се намирали в договорни отношения през процесния период, породени от договор за покупко-продажба на стоки.

Съгласно чл. 318, ал. 1 ТЗ търговска е продажбата, която според разпоредбите на закона е търговска сделка с изключение на сделките с предмет вещ за лично потребление и купувач-физическо лице, като настоящият случай не попада в последната хипотеза. Договорът за продажба между търговци е неформален, двустранен и възмезден договор. Т.е., за неговата валидност законът не изисква писмена форма по аргумент от чл. 293, ал.1 ТЗ. С факта на постигане съгласие между страните договорът се счита сключен и произвежда целеното правно действие, а именно за продавача възниква задължението да предаде вещите, а за купувача да плати цената им. Страните са юридически лица регистрирани в Търговския регистър, като съдът приема, че развиваната от тях дейност е търговска по своя характер, поради което в отношенията им приложение намират разпоредбите на Търговския закон, съгласно чл. 286, ал. 1 ТЗ.

Събраните по делото доказателства установяват, че между страните е сключен валиден договор за покупко-продажба на стоки. Такъв не е обективиран в нарочна писмена форма, като за доказване на съществуването му, ищецът е представил фактура № 1000000026/25.01.2022г.

В разглеждания случай, волеизявлението на ответника, изразяващо съгласие за създаването на правна връзка и изпълнение на поетите задължения по тях, е дадено с действията по приемане на фактурата, което приемане безспорно се установи по делото, доколкото същата е включена в дневника за покупки и е декларирана.

Тъй като съгласно чл.55, ал.1 ТЗ редовно водените счетоводни книги и записванията в тях могат да се приемат като доказателства между търговци за установяване на търговски сделки, в тази връзка по делото е извършена съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от

страните и приета от съда. Вещото лице е дало заключение, че фактурата е осчетоводена в счетоводствата на двете дружества. С редовното отразяване от ответника в счетоводството му на процесната фактура и записването на сумата по нея, като непогасено задължение към ищеца следва, че ответникът е признал и приел доставените стоки. Затова с оглед редовното осчетоводяване на задълженията на ответника към ищеца по фактурата по аргумент на чл. 55, ал. 1 ТЗ следва, че извършените счетоводни записвания съставляват доказателство за наличието на облигационни правоотношения – твърдяната от ищеца сделка, по силата на които ответникът е приел доставените от ищеца в негова полза стоки, срещу което в тежест на ответника е възникнало задължението да заплати на ищеца дължимата за стоките цена.

Ответникът не се е противопоставил на ищеца по повод приетата фактура. В случай на противопоставяне, ответникът е следвало да върне на издателя фактурата, като му противопостави конкретни възражения по сделката.

Установи се, че ответникът е погасил частично дълга по фактура № 1000000026/25.01.2022г., като след извършено плащане в общ размер от 8 076.20 лв. е останал остатък в размер от 14 000 лв.. Извършеното частично погасяване, приемането на стоките и отразяване на фактурата в дневника за покупки на ответника, представляващи извънсъдебно признание на факти, говори в полза на извода, че стоките са доставени от ищеца и приети от ответника, което аргументира извода, че по правоотношението, възникнало от договор за продажба, ищецът е изпълнил задълженията си и в тежест на ответника е възникнало насрещно задължение за заплащане на договорената цена.

Въпреки доказателствената тежест, която носи, ответникът не е представил доказателства, от които да се установява, че е изпълнил точно и в срок паричното си задължение към ищеца, произтичащо от възникналите помежду им търговски правоотношения, обективирани в издадената от ищеца фактура.

Исковата претенция се явява основателна в предявения размер.

Следва да се присъди и законна лихва върху главницата от предявяване на исковата молба – 15.05.2023г. до окончателното изплащане на задължението.

Относно разноските:

Изходът на делото при настоящото разглеждане на спора и релевираното от ищеца искане за присъждане на реализираните в хода на делото съдебно деловодни разноски до приключване на устните състезания по него, подкрепено с ангажираните за целта доказателства, обуславят основателност на искането в доказаните параметри, а именно: 563.05 лева дължимата и заплатена държавна такса; 250 лева – депозит за вещо лице; 1600 лева - платено възнаграждение за един адвокат. Така разноските направени в настоящото производство, които следва да се възложат в тежест на ответника възлизат на 2413.05 лева.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ АД, ЕИК 202630576, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Лоза“ № 16, ет. 5, ап. 21 **ДА ЗАПЛАТИ** на „ППК „Й.Й.“, ЕИК 834074015, със седалище и адрес на управление: село Изворово, община Генерал Тошево, област Добрич, **сумата 14 000 лева**, представляваща остатък от дължима цена за доставени стоки/ **царевица, реколта 2021 година/ по издадена фактура № 1000000026/25.01.2022г.**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба /15.05.2023г./ до окончателното изплащане на сумата, на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ.

ОСЪЖДА „ПОЛ АГРАР КАМПАНИ“ АД, ЕИК 202630576, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. „Лоза“ № 16, ет. 5, ап. 21 **ДА ЗАПЛАТИ** на „ППК „Й.Й.“, ЕИК 834074015, със седалище и адрес на управление: село Изворово, община Генерал Тошево, област Добрич **сумата 2413.05 лева**, представляваща реализирани от ищеца съдебно деловодни разноски под формата на заплатена държавна такса; депозит за вещо лице и възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат при настоящото разглеждане на делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____